

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 21

24. května

Cena: 7 Kč

BISKUP THDR. JAN HRADIL, TH.D., DVADSIATY PRVÝ ROK NA SLOVENSKU

Požiadala som nášho brata biskupa o curriculum vitae. On mi však odpovedal: „To není podstatné.“ Súhlasila som, pretože sa rozhovoril: „Běžné studijní rytmy, teologická fakulta, ale i fakulta filosofická. Tam i tam jsem se věnoval dějinám a u děkana prof. dr. M. Kaňáka jsem byl po celý čas studia pomocnou vědeckou silou. Dá se říct, že jsem si po pádu reálného socialismu dokončil doktorát teologie a doktorát Th.D. Poměrně dlouho jsem se věnoval studiu dějin inkvizice – čarodějnickým procesům.“

*** Začiatky vašej cirkevnej služby boli podnietené zážitkami z detstva. Častá prítomnosť na bohoslužbách a duchovné prostredie, v ktorom ste vyrastali, mali vplyv na voľbu vášho povolania?**

Je pochopiteľné, že človek je ovplyvnený tým, čo zažíva v mláďi. Můj otec byl duchovní naší církve, který v časech začátku své duchovenské služby se vyrovnával se svým víceletým vězněním za Hitlera. Často nám vykládal, proč se rozhodl pro kněžskou dráhu - jeho postoje k hromadnému bezpráví právě v období 2. světové války. Zážitky v rodině duchovního však nebyly pouze kladné, byla to i složitá situace v církevním vedení, kterou před námi otec mnohdy probíral s maminkou. Jejich manželství bylo harmonické. Celou svoji část života maminka zasvětila otcově práci. Byla to však spíše ona, která měla v rodině vliv na naši křesťanskou orientaci. Nám se jako dětem faráře otevřela dimenze nádherných farních prostor, ale i kostela, kde otec sloužil. Byli jsme často svědky pastoračních návštěv. Na faru přicházeli lidé pro pomoc a radu. Já sám jsem měl 3 vlastní sourozence a 1 adoptovanou dívku, která u nás trávila deset let. Fara byla na jedné straně

skleněným palácem a na straně druhé uzavřeným ghettem malé duchovní mikrostruktury. Věřící přicházeli a podsuňovali nám dětem všelijaké sladkosti, pohlázení, tak se dá říct, že jsme měli mnohem širší rodinu, než bývá zvykem.

Moji tři sourozenci se stali taktéž duchovními naší církve. Poté, co byl odňat mému otci v Ostravě státní souhlas pro výkon povolání v jeho 49 letech, jsme prožívali s ním bezpráví politického systému. Otec však nepatřil mezi trudomyslné povahy, vždy si věděl rady.

*** Štúdium teológie bolo v rokoch totalít veľmi zložitú. Kňazi a poslucháči boli ostro sledovaní Štb a neraz boli na nich robené nátlaky, provokácie, útoky. Nebáli ste sa takejto profesijnej budúcnosti?**

Na Husitské teologické fakultě byly drobné šikany, ústrky, mnohdy z iniciativy "pilných blbů". Těžko už dnes rozlišit, kdy šlo o zásah státní moci a kdy šlo o vliv posluhujících knechtů. Na studium mám krásné vzpomínky. Kolorit mláďi doprovázen vynikajícími profesory na jedné straně, poznávání života se vším svěřeným romantismem a na straně druhé osobnosti profesorů nabízejících

Dokončení na str. 3

100. zasedání ústřední rady se tentokrát konalo v Betlémě v Janských Lázních

Ke koncepci a zásadám bohoslovecké výchovy

Jedním z témat naší přítomnosti je bohoslovecká výchova a příprava nových kněží v Církvi československé husitské. Tato příprava je spojena předně se studiem teologie, konkrétně na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy. Současně má příprava ke kněžství i specifickou provázanost s duchovním utvářením bohoslovců, budoucích jáhnů a kněží, s tím, co se nazývá spirituální formace. Připravený návrh "Koncepce a zásady spirituální formace bohoslovců Církve československé husitské" je

výsledkem naší současné diskuse na toto téma. Není podrobně zpracovaným dokumentem, jako je například "Dekret o výchově ke kněžství" z II. Vatikánského koncilu. Vyznačují se v něm jen základní principy, z nichž je třeba vycházet v praktických krocích při organizaci a zajišťování bohoslovecké výchovy naší církve v současných podmínkách.

Přítomnou dobu charakterizují mimo jiné dva znaky, a tím jsou svoboda a necírkvní náboženství. Svoboda je považována mladými lidmi za svrchovanou a nedotknutelnou hodnotu. Z toho důvodu nemají studenti zájem přijmout někým z vnějšku stanovené nároky a řád bohoslovecké koleje. Přitom "řád" je jednou z podmínek spirituální formace. Mnozí mladí lidé vyrůstající mimo křesťanské tradice, kteří hledají svou vlastní náboženskou cestu, nechtějí být "svazováni" s konkrétní dějinnou a organizovanou církví. Avšak pro přípravu k duchovenské službě je nezbytná spjatost s konkrétní církví, v našem případě s husitskou. Návrh pastorační předlohy zachycuje a charakterizuje základní způsoby křesťanské formace či bohoslovecké výchovy. Těmi jsou čtení Písma svatého, modlitba, studium, účast na životě církve a získávání praktických schopností. Na předním místě je uvedena četba Písma, neboť věřící křesťanská osobnost je formována především stálým kontaktem s Božím slovem, tedy četbou a nasloucháním Písmu (Ž 1,2; Ko 3,16). K Bibli je možné přistupovat různými způsoby. V tradici církve se hovoří o tzv. "lectio divina", které bylo metodou církevních otců i řádových společenství. Je tím míněno postupně prohlubované setkávání s Božím slovem. K tomuto přístupu patří pravidelná četba, meditace, modlitba

a rozjímání (kontemplace) (Slovník spirituality, Kostelní Vydří 1999, s. 859).

Předpokladem duchovního života je stálá a vytrvalá modlitba (Sk 1,14). Nezastupitelný význam má jak společná (liturgická modlitba), tak i osobní modlitba, které jsou ve vzájemném vztahu. Jestliže se jednotlivec modlí, tak je přítom součástí celé církve jako Kristova těla (W. Haunerland: Ke vztahu individuální a společné modlitby. Teologické texty 2003, č. 3, s. 200).

Osobnost bohoslovce se utváří a rozvíjí studiem, které je dnes možné v rámci univerzitního vzdělávání. Základem jsou obory teologie, avšak těž tradičně filozofie, ale také další humanitní, společenské a jiné obory. Takto rozšířené pojetí bohosloveckého vzdělávání vychází z odkazu modernismu otevřeného vůči vědě (Z. Kučera, Husitské bohosloví. HTF UK 1995, s. 10-11). Tato otevřenost vůči dalším vědním oborům byla patrná i u věřící a vzdělané osobnosti dr. Karla Farského.

Další ze zásad spirituální formace je účast na bohoslužebném životě církve v konkrétní náboženské obci. Již v novozákonní době byly samotné obce místem, kde byli vychováváni a připravováni služebníci evangelia a budoucí pastýři. Návrh předkládá dále potřebný rozsah praktických dovedností, které si bohoslovec má osvojit během svých praxí v náboženských obcích. Je pamatováno nejen na pastorační v mnoha oblastech, ale i na administrativní úkoly farního úřadu. V závěru návrhu pastorační předlohy o bohoslovecké výchově je zdůrazněna klíčová úloha osobnosti spirituála či spirituálky, tedy toho, komu je svěřen

Dokončení na str. 3

ZE 100. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Pobožností na text J 17,11-19 (písne 291 a 335) zahájil 100. zasedání ústřední rady, které se mimořádně konalo v Betlémě v Janských Lázních, brněnský biskup ThDr. Petr Šandera. Bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta pak v modlitbě vzpomenu na bývalého olomouckého biskupa Mgr. Lea Marcelucha, kterého Pán povolal 5. dubna.

V ideovém referátu, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada mj. vzala na vědomí dopis ministerstva kultury, v němž oznamuje, že přebírá záštitu nad oslavami 90. výročí vzniku naší církve. Ústřední rada schválila, aby letošní bohoslužby v Betlémské kapli vedli sestra ThDr. Lenka Vávrová a bratr patriarcha a aby část textů liturgie zazněla ve slovenštině. Kázáním poslouží slovenský biskup ThDr. Jan Hradil. Husovských oslav v Kostnici a Ženevě se zúčastní pražský biskup ThDr. David Tonzar.

V referátu vzdělávání, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada mj. doporučila církevnímu zastupitelstvu návrh koncepcie a zásad spirituální formace

bohoslovců a návrh na personální složení rady pro výchovu duchovních a kazatelů (bratr patriarcha, prof. Zdeněk Kučera, RNDr. Ivana Macháčková, ing. Miroslava Studenovská, prof. Jan B. Lášek, ThDr. David Tonzar, ThDr. Jan Hradil, Mgr. Michael Moc a spirituál, kterého jmenuje církevní zastupitelstvo). Ústřední rada navrhuje církevnímu zastupitelstvu i správní radu Husova institutu teologických studií ve složení ThDr. David Tonzar - předseda, prof. Milan Salajka - místopředseda a ThDr. Jan Hradil - člen. Doporučila též církevnímu zastupitelstvu, aby začala jednání s Husitskou teologickou fakultou UK o zabezpečení bohoslovecké výchovy a HITS byl pověřen zpracováním metodických pokynů a organizací prakticko-teologického semináře.

V organizačně právním referátu, který vedla místopředsedkyně ústřední rady RNDr. Ivana Macháčková, ústřední rada vzala na vědomí dopis plzeňského biskupa Mgr. Michaela Moce, kterým rezignoval na funkci generálního tajemníka sněmu. Ústřední rada do

příštího zasedání připraví návrh na vhodné kandidáty a předá jej předsednictvu sněmu. Ústřední rada schválila návrh Organizačního řádu bohoslovecké koleje dr. Karla Farského a schválila i rozšíření její správní rady o finančního zpravodaje.

Ve finančním referátu, který vedla místopředsedkyně ústřední rady RNDr. Ivana Macháčková, ústřední rada přijala zprávu o hospodaření za 1. čtvrtletí. Ústřední rada se však především zabývala situací kolem rekreačního střediska Betlém, kterou se snažili osvětlit zástupci firmy Ambrosius, která dosud zařízení spravuje. O osudu Betléma však rozhodne až příští zasedání ústřední rady stejně jako o doporučení, které dá ústřední rada církevnímu zastupitelstvu ohledně církevní právní osoby Institutu evangelizace a pastorace.

V neveřejné části byla mj. v tajné volbě zvolena finanční zpravodajkou ing. Miroslava Studenovská, která v ústřední radě zastupuje pražskou diecézi.

(red)

O vd'ačnosti

Člověk dnešných dní túži po množstve vecí. Roky slo-body a ekonomickej prosperity priniesli nové možnos-ti a ponuky. Dnes stačí iba trošku chcieť a človek pomerne ľahko získa to, po čom túžil. V tomto "odbo-re" sme všetci dobrí žiaci, veď "získavať" je príjemné, "kupovať" módne. Preto chceme vlastniť, resp. dosa-hovať úspechy a zlepšovať svoje postavenie za každú cenu. Kto má veľa, chce mať ešte viac.

Problém nastáva vtedy, keď "beh" sa stane dôležitejší, ako smer cesty; keď hodnota vecí zatieni hodnotu člo-veka; keď žijeme tak rýchlo, že zabúdame vnímať nie-len Boha, ale aj svojich blízkych, rodinu či cirkev. Vidíme to všade okolo nás: v médiách, v zamestnaní aj medzi priateľmi. Ani kresťania nie sú voči tejto nemo-ci imúnni. Žijeme v takej dobe a duch doby má svoj vplyv a moc na každého – bez výnimky.

Stará múdrosť hovorí: „Keď čerpáš vodu, nezabúdaj na tých, ktorí kopali studňu.“ Múdry človek sa porozhli-adne, vidí súvislosti, vníma príčiny javov a uvedomuje si dôsledky rozhodnutí. Môže držať v ruke pohár a nemyslieť len na svoj smäd. Keď načrie do studne, dotýka sa minulosti, a keď odchádza, nezničí zdroj vody, veď myslí na tých smädných, ktorí tam prídu sa napiť po ňom.

Určite aj dnes, keď čítame toto číslo Českého zápasu stojíme pred výzvou a otázkou:

Čo hovorí Boh na naše postoje, slová a skutky? Zastav-me sa a zamyslime sa nad tým, ako vediem svoj Zápas o pravdu kresťanstva? Kde stojím? Som vd'ačný za tých, od ktorých som sa smel učiť? Žijem tak, aby iní mohli byť vd'ační za môj život? Som pripravený sa učiť aj dávať, alebo budeme iba brať??

Ak je aj možné pochybovať o človekovi, či si zaslúži našu vd'aku, tak určite nie je na mieste pochybovať o Bohu. On si našu vd'ačnosť zaslужuje plným právom. On dáva. Naozaj a zadarmo.

Preto sa nepomýlime, ak zvoláme v srdci: Bože, ďaku-jem za tento krásny deň a ďakujem, že môžeš byť mojím majákom na rozbúrených vlnách – dnešných dní.

Autor listu Židom nám radí (1,2,28): Buďme vd'ční za to, že dostávame neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou.

R. Králík,
T. Máhrík

Z kazatelského plánu

6. neděle po Velikonocích

Téma: Smiluj se, Hospodine

Právě kříž nám ukázal, že jsme živi jen ze smilování Božího a že naše osobní problémy jsou řešitelné s úspěchem jen tehdy, když se Bůh smiluje. Ve velikonočním světle mizí každé velikášství. Křesťanovy tužby mohou být totožné s tužbami nevěřících, ale liší se právě konečnou větou: "Smiluj se, Hospodine!" Nespoléháme jen na to, co je v silách lidského rozumu a lidské práce. O své slabosti dobře víme a jsme vd'ční za Ježíše, jemuž byla dána veškerá moc. Jako křesťané víme, že se na něho smíme spolehnout.

Vstup: Ž 25,15-20

Tužby:

2. Abychom nespolehali na klamné představy o svých schopnostech a možnostech...
3. Aby naše úsilí o spravedlnost, svobodu, jednotu a pokoj svou pomocí v Kristu posvěcoval...

Epištola: Ř 9,1-16

Evangelium: J 7,37-39

K obětování: 1 Pt 2,6

K požehnání: Ž 67,2-3

Modlitba:

Za všechno, co nám bylo v moci Ducha dáno vykonat, děkujeme ti, Pane Ježíši. A o tvé požehnání prosíme. Amen.

Vhodné písně: 289; 58 nebo 290; 177

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformáčním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Biblii. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)
V Kafarnaum Ježíš uzdravil malomocného, a ten o tom mnoho vyprávěl a rozhlásoval.

Mk 1,40-45
V Gerase Ježíš uzdravil člověka posedlého nečistým duchem, který bydlel v hrobech. Ten člověk začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš.

Mk 5,1-20; L 8,26-39
Na území Dekapole Ježíš uzdravil hluchoněmého. Ti, kdo to viděli, všude to rozhlášovali.

Mk 7,31-37
Tak vzrušeně vyprávěl také Petr, když jej vzkříšený Ježíš zázračně zachránil ze žaláře.

Sk 12,1-17
Spontánní misie se děje po staletí dodnes. Dovedeš podobně jako uvedení svědkové povědět lidem, co pro tebe nebeský Pán učinil?

Záměrně poslal Pán Ježíš na misií 12 apoštolů.

Mt 10,1-16; Mk 3,13-19;

Mk 6,6b-12; L 9,1-6
Potom určil Pán ještě 70 jiných a poslal je před sebou do každého města i místa, kam měl sám jít. Oni mu připravovali duše lidí. Neměli bychom i my být těmi, kdo připravují

čí člověka, než se setká s Ježíšem?

L 10,1-12
Závěry synoptických evangelií znamenávají posláním a úkol, který dal vzkříšený Ježíš svým učedníkům: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky! Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření! V Kristově jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům.

Mt 28,19; Mk 16,15; L 24,46-47
Také Janovo evangelium kreslí scénu, kdy se Vzkříšený zjevil učedníkům a zopakoval jim jejich misijní povinnost: „Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás.“

J 20,19-23
Pro ten úkol vybavuje Pán Ježíš své misionáře Duchem svatým, aby přestali mít strach, aby uměli uzdravovat a aby měli dostatečnou výmluvnost.

L 24,49; J 20,22; Sk 1,7-8;

Sk 2,1-13
Pán Ježíš nenechává své svědky při jejich díle samotné, ale kromě Ducha svatého je posiluje svou přítomností: Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znamením.

Mk 16,20
Po kamenování diakona Štěpána začalo kruté pronásledování jeruzalémské církve. Všichni kromě apoštolů se

rozprchlí po Judsku a Samařsku, někteří do Fénicie, na Kypr a do Antiochie. Všude, kam přišli, začali kázat evangelium bez jakéhokoli pokynu a příkazu. Byla to evangelizace docela spontánní.

Sk 8,1-4; Sk 11,19-30
Ještě se vrátíme k prvním svědkům: Petr a Jan působili v Jeruzalémě. Petr svým slovem a svými divy získával pro Krista učedníky v Lyddě, v Joppe a v Cesareji.

Sk 3., 8. a 12. kap.; Sk 9,32-42; Sk 10. kap.
Diakon Štěpán obdařen milostí kázal a činil divy a znamení v Jeruzalémě.

Sk 6. a 7. kap.
Diakon Filip působil v Samařii, na cestě do Gázy, v Azotu a dostal se až do Cesareje.

Sk 8. kap.
Přečtěte si, jak vzkříšený Kristus učinil Saula svým nástrojem, který pone-se Ježíšovo jméno národům, králům a synům izraelským. Zajímavou roli hrál v tomto příběhu křesťan Ananiáš. Poslán Kristem stal se prostředníkem při Pavlově obrácení. Budeš také takovým prostředníkem Ježíšovým?

Sk 9,1-31; kapitoly 22. a 26.

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

Nad Písmem

ZÁLEŽÍ NA BOHU, KTERÝ SE SMILOVÁVÁ J 7,37-39

Prošli jsme duchovní cestou příprav od Velikonoc až k dnešnímu dni. Svatodušní čas je za dveřmi. Příští neděli budeme slavít Hod Boží svatodušní.

Co to pro člověka víry znamená? Prinejmenším radost z obecnství a díla církve. Jsme přece jejími údý skrze milost Boží a svátost křtu.

Prinejmenším ujištění, že Boží láska neumdlévá, ale koná. Koná tiše, opětovně a nenápadně. Koná vždy a výlučně v náš prospěch!

Prinejmenším nám to přináší i novou možnost prosit znovu a znovu Boha o slitování i požehnání.

Jen On totiž rozhoduje o spáse i ztracení. V jeho moci je milosrdenství i odpuštění, soucit i vztah k člověku. Jeho rukou je náš celý život i nezasloužená budoucnost. Kdo si to však dnes – kromě nás, věřících – uvědomuje? Bohužel zcela každého hřích, sobectví, závist a chuť prosazovat lidskou vůli, vzdaluje od druhých lidí i od Stvořitele.

Přesto však slyšíme svědectví, že Bůh se od člověka neodvrací! Vnímá naše prosby, slyší náš hlas, cítí náš strach. Odhaluje i naše obavy ve chvílích, kdy procházíme z vlastní viny zkouškami, krizemi a bezvýhodnými situacemi. A že jich je, vidíte!

Prosit Boha o smilování v čase, kdy si nevíme rady, je nanejvýš správné. Směřuje to vždy k záchraně. Svědčí o tom i žalmická modlitba, v níž člověk volá: „Smiluj se, Hospodine!“ Zaznívá při každé naší bohoslužbě. Je vlastně dokladem lidské důvěry v sílu, moc a pomoc Boží.

Smilování je totiž neodmyslitelnou realitou, která se týká Boha a skrze Ježíše Krista i nás. Nelze, než za to děkovat!

Opakem smilování, slitování a milosrdenství je hněv. Jde o dva protiklady. První je doménou Boží a druhý doménou lidí.

Ke hněvu tihne člověk. Prosit člověka je často zbytečné a marné. Neumí a nechce odpuště. Nezná slitování. Má totiž vždy zkrácené informace o tom, koho soudit. Přetvářka, nedůvěra a lež vždy vykonají své dílo. Lehce se pak sklouzne od lásky k nenávisti, od víry k nedověře, od pokoje k rozbroji a hněvu, co trvá až za hrob.

Boží láska a slitování také sahají až za hrob! Ne však skrze osten nenávisti, ale skrze paprsek záchrany! Záchrana rovná se spása. Ta stojí na Božím svrchovaném smilování. Písmo dosvědčuje, že se stalo skutkem v Ježíši Kristu.

Jako se Bůh slitovává nad prosebníkem, tak podobně by měl jednat i člověk ve vztahu k druhému člověku. Zamysleme se nad tím, nakolik se nám to daří. Zkoumejme, čím překypuje naše srdce. Co vychází z našich úst? Jaká stopa po nás zůstává? Umíme vůbec ještě vykročit od zlého k dobrému? Vykročit vstříc Pánu Ježíši, který říká: „Kdo zízní, ať přijde ke mně?“

Slyšíte, že On sám nás volá k sobě? Opravdu nelze jen mluvit o Boží blízkosti a tiše spoléhat na Boží odpuštění. Nelze jen vědět o síle a darech Ducha. Je třeba jim dát ve vztahu i ve svém životě prostor, který jim náleží.

Nepohrdat Boží mocí, silou, vztahem a láskou.

Znovu a znovu si připomeňme, že záleží jen a jen na nás, jak opravdově budeme hledat Krista, kráčet za Kristem, konat ve jménu Ježíše Krista. Stojíme na samém pokraji nového letničního času. Co myslíte: jsme již připraveni, aby proudy živé vody mohly vytrysknout i z našeho nitra?

Ježíš to slibuje každému, kdo touží, hledá a snaží se žít pod normou jeho slov i přikázání. Nejde však jen o zaslíbení. Jde o plnost ve všech směrech lidského přebývání. Přebývání nejen zde na zemi, ale i na věčnosti. Právě za tuto velikou naději, dar i milost, buď i v této chvíli právě námi vzdána chvála Bohu, jemuž patří naše minulost, přítomnost i budoucnost.

Eva Červená

**Pane,
buď pramenem,
který skýtá možnost
oživení.
Buď vodou,
která očistí uje
a dává sílu k životu.
Buď jaseň,
který kapky
proměňuje v duhu,
jež je symbolem
tvého zaslíbení.
Daruj nám rosu shůry
k obnově lásky, víry
i naděje,
trpělivosti, mudrosti,
zbožnosti,
kázně i vděku.
Amen.**

KOMENTÁŘ K ZÁKLADŮM VÍRY – K DISKUSI II

Teologické důrazy Církve československé husitské

1. Společnou víru založenou v Písmu a starokřesťanské tradici žijeme, vyznáváme a vyjadřujeme ve spojitosti s duchovními tradicemi našeho národa zejména s tradicí české reformace (husitství a Jednota bratrská) a též tradicí katolického modernismu, v němž má Církev československá husitská své historické kořeny.

2. Z těchto zdrojů a těmito cestami se utvořila vlastní tradice Církve československé husitské, kterou chápeme jako specifickou součást a jako náš příspěvek k ekumenickému společenství církví. Součástí této vlastní tradice Církve československé husitské jsou také vlastní formulace vyznání víry Velké krédo ČCSH používané při liturgii a Malé krédo používané při katechezi. Tato kréda chápeme jako aktualizaci starokřesťanských vyznání víry.

3. Charakteristickým rysem tradice Církve československé husitské je, že:

- svrchovanou autoritou církve i každého věřícího je pro ni Duch Kristův,
- základem a cílem liturgie je rozhovor s Kristem obětovaným a vzkříšeným, jejím Pánem a Zachráněm,

c) obecné a svátostné kněžství mají společný základ v povolání a službě Kristu.

4. Důrazem na svrchovanost Ducha Kristova vyjadřujeme přesvědčení, že nejvyšší autoritu ve věcech nauky a praxe církve i osobního života věřících představuje vzkříšený Pán Ježíš Kristus, dosvědčený Písmem, v Duchu svatém přítomný a jednající ve své církvi. Duch Kristův oživuje literu Písma, uvádí Boží církev do veškeré pravdy a probouzí víru v srdci člověka. Důrazem na Ducha Kristova se nestavíme proti učitelenskému úřadu církve ani proti tradici či textu Písma, nýbrž tyto skutečnosti stavíme pod autoritu a moc vzkříšeného Krista. Z důrazu na svrchovanost Ducha Kristova vyplývá též princip svobody svědomí, kterou chápeme ne jako libovůli, nýbrž jako svobodnou poslušnost a podřízení se autoritě Krista jako nejvyššího Pána, který promlouvá v Písmu a náboženské zkušenosti církve.

5. Teologická tradice Církve čs. husitské se utvářela od počátku v zápase o nové porozumění některých formulací Písma i starokřesťanské tradice. Tím nechtěla zpochybnit zvěstný obsah kréda a dalších věroučných textů, ale

vyrovnat se s pojmovým aparátem a myšlenkovými systémy, ze kterých tato vyjádření pocházejí.

6. Centrálními body liturgie jsou čtení Písma s výkladem a zpřítomnění poslední večeře Páně. Věříme, že se vzkříšený Kristus jako Pán a hlava církve s celým svým spásným dílem ze své iniciativy a věrnosti na základě svých zaslíbení mocí Ducha svatého stává v liturgickém úkonu církve skutečně přítomným a jednajícím zcela jedinečným způsobem.

7. Ze své milosti povolává Kristus v Duchu svatém věřící ve svátosti křtu k obecnému a ve svátosti svěcení kněžstva ke svátostnému kněžství a obdaruje je charismaty, dary Ducha svatého k budování církve, svého Těla, jehož je hlavou. Duchovní i volení laikové se proto rovným dílem podílejí na správě všech struktur církevních organizací.

8. Vysluhování svátostí a pravomoci spojené s odpovědností za řádné zvěstování, vyučování, konání bohoslužeb a veškeré pastýřské péče jsou svěřeny vysvěceným duchovním (jáhnům, kněžím a biskupům), kteří ve své službě spolupracují se zvolenými staršími a všemi věřícími.

Pokračování diskuse příště

Prezident Edvard Beneš s manželkou Hanou

125 let od narození Edvarda Beneše

Druhý prezident ČSR, významný politik a spolupracovník T. G. Masaryka, se narodil jako nejmladší syn v rolnické rodině na Rakovnicku. Po studiích na vinohradském gymnáziu 1896-1904 se zapsal na filosofickou fakultu v Praze. Zanedlouho odjel do Paříže, kde studoval na Sorbonně a na Svobodné škole politických a sociálních nauk. Vysokoškolské studium ukončil nejprve doktorátem práv v Dijonu (1908) a o rok později složením rigorózních zkoušek v Praze. Tři roky vyučoval na pražské obchodní akademii a pak, po habilitaci v oboru filosofie, přednášel sociologii na universitě. Propuknutí 1. světové války jej podnítilo k organizování vnitřního odboje Maffie. V září 1915 odešel do zahraničí a od té doby jsou jeho životní osudy úzce spjaty s osobnostmi T. G. Masaryka a M. R. Štefánika. Žil v Paříži, kde organizoval a řídil jednotlivé složky zahraniční emigrace a podílel se na propagaci československého politického programu. Reorganizoval kurýrní službu, kterou se udržovalo tajné spojení s Maffií v Čechách. Podílel se na ustanovení Československé národní rady (1916), kde zastával místo generálního tajemníka. Společně s M. R. Štefánikem jednal s představiteli dohodových mocností o zřízení samostatných čs. vojenských jednotek. Po získání souhlasu i podpory byly postupně vytvořeny legie ve Francii, v Rusku a v Itálii. Dalším výrazným výsledkem jeho diplomacie bylo uznání Československé národní rady jako představitele nového československého státu ze strany Francie, Anglie a Itálie. To současně umožnilo přístup zástupců Čs. národní rady na jednání států Dohody. V říjnu 1918 vedl v Ženevě rozhovory s českými domácími politiky o budoucnosti nového státu. V prozatímní vládě byl pověřen řízením ministerstva zahraničí a vnitra. Po vzniku ČSR velice silně ovlivnil politický život uvnitř, ale zároveň byl vlastním tvůrcem zahraniční politiky první republiky s jediným hlavním cílem - zajistit jí maximální záruky pro svrchovanou a samostatnou existenci. Po abdikaci prezidenta T. G. Masaryka byl 14. 12. 1935 zvolen za hlavu státu. Historický vývoj následujících let - mnichovská dohoda a okupace - ho vedl znovu do exilu. Do osvobozené vlasti se vrátil v květnu 1945 a o měsíc později byl opět zvolen prezidentem. Čtyři měsíce po únorovém převratu 1948 rezignoval na svůj úřad a v září téhož roku zemřel.

K jeho nejvýznamnějším spisům patří *Světová válka a naše revoluce* (I. - III. 1927), cenné jsou i *Paměti* (1947), *Šest let exilu a druhé světové války* (1946).

(red)

súkromie, ktoré je vašim veľmi dobrým zázemím. Mohli by ste sa s nami podělit o túto oblasť vášho života? Napríklad ako relaxujete?

Víte, člověk je mnohem vybavenější fyzickou a psychickou silou, než si uvědomuje. Měl jsem štěstí. K životu prozatím nepotřebuji lékaře a to je důležité. Za tři a půl roku mi bude šedesát. Znít to hrozně. Přesto se necítím vůbec unavený, jsem rád mezi lidmi. Večer po návratu domů padnu do bazénu a půl hodiny plavu a vymazávám myšlenkové bytí.

** V januári 2009 sa začal 21. rok vášho pôsobenia na Slovensku. Přiblížte nám vaše predsavzatia.*

Nemám předsevzetí. Mám některé povinnosti. Povinnosti jsou týmové. Dokončit rekonstrukci domu na ulici Jozefské, postavit kostel. Je to málo či moc? Toť otázka. Nemám rád moralisty. Zcela určitě na konci bytí nedojdu k poslednímu soudu bez hříchu. Ale nedej Bůh, abych tam přišel bez lásky.

Dr. Hedviga Kramárová,
Bratislava

Ke koncepci a zásadám...

Dokončení ze str. 1
církvi zvláštní úkol vedení studentů a těch, kteří se připravují na duchovenké povolání. Prof. Zdeněk Třtík zdůraznil při promyšlení charakteru bohoslovecké výchovy osobní vztah ke studentům jako "svobodným a odpovědným subjektům" (Teologie bohoslovecké výchovy. Teologická revue 1971, s. 17). Volba osoby spirituála jako zralé křesťanské osobnosti a jeho působení má určující význam v přístupu k bohoslovcům a jejich vedení.

Neboť vůči nim nelze uplatňovat jen formálně autoritativní požadavky, nýbrž nezbytná je neformální spontánně přijímaná autorita spirituála, která si získává důvěru bohoslovců. Svou osobností a moudrým pastýřským přístupem může tak získávat a vést bohoslovce k dobrovolnému přijímání řádu a podrobení se nárokům, které jsou kladeny na služebníky evangelia (2 Tm 2,1-8).

Tomáš Butta

BISKUP THDR. JAN HRADIL, TH.D.,...

Dokončení ze str. 1
perly vědění, které nám vnucovali a my jsme nedbali. Nevím, zda mé studium nebylo ovlivněno také rokem 1970, zbytky svobod, normalizačních poskoků, nedotknutelností myšlenkových prostor mládí. A v roce 1975 seznámení s realitou, můj odchod do výroby ke Stavbám silnic a železnic, práce v zemědělství – 3 roky na obilném kombajnu E512. Zemít lidé mnohdy s úžasným vztahem k přírodě. pro budoucího faráře bylo nic lepšího než tato zkušenost. A pak již jedna zkušenost za druhou, že život není pouhé veselí. V roce 1976 mi byl složitě udělen státní souhlas pro farnost Náměšť nad Oslavou. Nebyl mi povolen studijní pobyt v Heidelbergu, nebylo vyhověno mé žádosti o obhajobu doktorátu. A pak začala anabáze mých odňatých státních souhlasů v Náměšti nad Oslavou, ve farnosti Moravská Třebová – Svitavy, poté jeden a půl roku nezaměstnaný, odchod z Moravy do Čech, do farnosti mělnické, která byla skoro vyliďněná. V roce 1987 žádost o udělení státního souhlasu pro Bratislavu s jasným verdiktem "ne". V roce 1988 jsem státní souhlas pro Bratislavu obdržel a od té doby dojíždím z Újezdu u Brna, kde jsem si se svojí chotí dr. Janou Hradilovou zakoupil dům, kde žijeme s dětmi, o kterých se již dnes nedá říct děti, protože Janička je již 24 let, studuje medicínu a vášnivě tancuje, a Honzovi je 23 let, studuje zemědělskou univerzitu, obor ekonomie. Před 10 lety jsem přišel na radnici, kde jsem dvě období starostou.

** V roku 1988 ste sa museli rozhodnúť, či prijmete ponuku odísť na Slovensko a obnoviť ČCSH. Bolo toto vaše rozhodnutie zložitě alebo ľahké?*

Nebylo. Měl jsem Slovensko vřdy-

ky rád. Vždyť jsem na Slovensku strávil 3 sezóny jako kombajnér a protože mám rád postavu Marie Terezie, která byla úzce spjata, díky korunovaci v Bratislavě, se Slovenskem, cítil jsem se jako doma. Dvacet jedna let dojíždím 130 km tam a 130 km zpátky, 2x – 3x týdně. Je to přes milion kilometrů.

** Začali ste obnovovať Cirkve československú husitskú po 40-ročnej nútenej prestávke v krajine, ktorá je silne religiózna a preferuje Rímskokatolícku cirkev. Postoje Slovákov po 20-tich rokoch pôsobenia sa vám zdajú ústretovejšie alebo horšie?*

To není jednoduchá otázka. Díky mému povahovému rysu – nadměra veselí – jsem zapadl. Moje církev byla v roce 1939 – 1940 ve Slovenské republice zakázána. Nejdříve na místech, která zabrala Maďarská republika, poté Petržalka patřící do Rakous, pak následovalo 16 farností počínaje Mukačevem, Slatiňanskými Dolý až po Bratislavu. Druhá světová válka 21 000 lidí naší církve ve Slovenské republice rozehnala do všech koutů země. Rudí bratři až do roku 1988 nepovolili obnovení. A pak začala lopotná práce, která však byla o to krásnější, že příslušníci této naší církve jsou vesměs intelektuálně s velkým odborným, lidským zázemím. Je to zvláštní, ale jsou to vesměs vtipní a veselí lidé. Nezbyvá mi než poděkovat za tento typ duchovního prostředí. V jejich postojích běžného ale i duchovního života není přetvářka.

** Vaše poslanie prináša so sebou okrem iného aj prácu so skupinami asociálov. Narkomanov, notorických alkoholikov, bezdomovcov, chronických flákačov, nad ktorými už každý "zlomil palicu". Vy ste ich však nasmerovali k samostatnosti. Dnes pracujú, sú vzorní otcovia, neholdujú*

alkoholu, drogám, ba dokonca ste pomohli úspešne riešiť aj manželské krízy. Môžete nám poradiť váš recept?

Mohu. Každého člověka může potkat krize, kterou neumí řešit, tvrdost bytí, tvrdost okolí a pak nezbyvá nic jiného než se do situace těchto lidí vcítit, nadutě neohrnovat nos, protože žádný z nás neví, co ho potká, co ho zlomí. Ano, díky svému postavení starosty jsem byl otcem myšlenky postavit 8 holobytů pro potácející se bezdomovce. Nejdříve jsem se postaral o to, aby se řádně vykoukali, aby se vrátili ke svým hygienickým návykům a pak to šlo ráz na ráz. Vrácení pracovních možností, je to velice individuální. Univerzální recept neexistuje.

** Pri práci, o ktorej ste hovorili, ste veľakrát museli pochopiť aj duševnú biedu týchto ľudí. S vašimi etickými a morálnymi princípmi bolo chápanie takýchto bezbrehých nemoralností pre vás ťažké?*

Víte, já nemohu říct, že bych byl sám o sobě přesvědčen o vámi položených superlativech. Já jsem měl pouze štěstí, že jsem se nedostal na okraj zájmu této společnosti. Udělal jsem mnoho životních chyb, které bych pravděpodobně dnes neopakoval. Mám je za sebou a to je dobře. Musíme se přijímat takoví, jací jsme.

** Pracujete na poli šírenia viery, pomoci, ale aj rozvoja kultúry vo všetkých oblastiach každodenného života, tiež vedomostných aktivít, podporili ste výuku cudzích jazykov a besedy so spisovateľmi, spojené s autogramiádou, rozvíjate charitu napr. v zbere a darovaní šatstva, čím účinne pomáhate rodinám a núdzným. Keď to zrátame, je to práca pre piatich ľudí. Toto číslo sa nám nezdá vôbec prehnané! Máte však aj svoje*

ZPRÁVY

Svatodušní pout'

Církev československá husitská a Českobratrská církev evangelická v Novém Boru srdečně zvou na Svato-dušní pout' a dětský den 31. května od 9 do 15 hodin, které se konají v okolí kostela sv. Ducha v Novém Boru v Arnultovicích, Štursova 286. Součástí poutě jsou stánky s výrobky ručních řemesel, soutěže pro děti o hodnotné ceny.

Tento den si také připomínáme první výročí vysvěcení kostela sv. Ducha a svatodušní svátky – Letnice.

Ekumenická bohoslužba se uskuteční v 10.30 h v kostele sv. Ducha.

(er)

Koncert v Brně Tuřanech

Helfertovo orchestrální sdružení pod vedením dirigenta Stanislava Kummera a Akiriho Otani provede díla G. F. Händla, A. Vivaldiho, L. van Beethovena a W. A. Mozarta v Husově sboru v Brně Tuřanech

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již desátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!
www.mesites.cz

**Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!**

info@mesites.cz
kata.mesites@seznam.cz
Skype: katadohnal
GSM +38591 5659536

(u sokolovny) dne 24. května od 17 hodin. Vstupné dobrovolné.

(no)

Výlet do ZOO

Náboženská obec v Heřmanově Městci zve srdečně děti i dospělé v sobotu 23. května na vikariátní setkání a výlet do malé ZOO Ing. Kamila Karely v Kostelci u Heřmanova Městce.

Program:

* sraz v 9.45 h na faře, pak se vydáme pěšky do Kostelce

* prohlídka ZOO

* návštěva nedaleké obory pana Romana Mádlu a soukromého chovu koní paní Kamily Medkové

* návrat do Heřmanova Městce (cca v 16 h) a drobné občerstvení na faře.

(at)

Přednáška Jana Rokyty

Srdečně vás zveme v pondělí 25. května v 18 h do kanceláře naší fary v Heřmanově Městci, Barákova 639, na historickou přednášku Jana Rokyty "Pojetí války ve středověku s přihlédnutím k husitským Čechám".

(at)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 25. 5. – 20 h

Händel, Mozart, Bach, Vivaldi

A. Bárta – varhany

Camerata Pragensia orchestra

* 26. 5. – 14 h

Benefiční koncert

The Texas A+M Women's Chorus (USA)

* 26. 5. – 17 h

Bach, Händel, Dvořák

Y. Škvárová – mezosoprán,

J. Kalfus – varhany

* 27. 5. – 14 h

Benefiční koncert

Täby Musikklasser (Švédsko)

* 27. 5. – 17 h

Händel, Telemann, Bach

Josef Prokop – varhany,

Miroslav Laštovka – trubka

* 28. 5. – 14 h

Benefiční koncert

Täby Musikklasser (Švédsko)

* 28. 5. – 17 h

Franck, Mozart, Dvořák

ČVUT MIXED CHORUS

* 29. 5. – 17 h

Bach, Caccini, Mozart

V. Trojanová – varhany,

R. Kyrlová – mezosoprán,

T. Kyrlová – lesní roh

* 29. 5. – 20 h

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel

New Prague Radio Symphony

Collegium

M. Volánek – trubka

* 30. 5. – 20 h

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel

New Prague Radio Symphony

Collegium

M. Zvolánek – trubka

* 31. 5. – 17 h

Vierne, Händel, Mozart

Hana Jonášová – soprán,

Bohumír Rabas – varhany

* 31. 5. – 20 h

Mozart, Vivaldi, Bach

Consortium Pragense Orchestra

Š. Heřmánková – soprán,

M. Laštovka – trubka

Děti, pomozte namalovat kalendář pro rok 2010!

Odbor duchovní péče o děti pražské diecéze se rozhodl k 90. výročí vzniku naší církve v příštím roce vydat kalendář vytvořený z výtvarných prací dětí. Obracíme se proto s výzvou na všechny děti, které rády kreslí, malují, tvoří koláže a podobně, aby se samy nebo ve skupinkách pokusily ztvárnit téma:

„A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska“

(1 K 13,13)

Podtitul pak zní:

„Skutky milosrdenství“

(Mt 25,35-36)

Zamyslete se se svými faráři či učiteli, co pro nás znamená láska a jak ji můžeme ve svém okolí projevat, a pokuste se potom své nápady výtvarně vyjádřit. Vaší fantazii nechceme klást žádné meze – můžete kreslit, malovat, vystříhat a lepit, použít pastelky, fixy, vodovky, tempery, pastely... Jedinou podmínkou je tvořit na bílou čtverku formátu A4, své dílo podepsat a uvést věk autora (autorů).

Hotová díla posílejte na tuto adresu:

Sestra farářka Krasava Machová

Husovo náměstí 273

280 02 Kolín III

Pokud stihnete své obrázky poslat do 15. června, mohou se objevit na výstavě při letošním pouti na Sázavu, která se koná v sobotu 27. června. Rádi se tam s vámi také setkáme. Konečná uzávěrka přijímání obrázků je potom 31. srpna. Ze všech došlých prací vybereme ty nejlepší pro kalendář, ostatní využijeme pro výstavu.

Moc se na všechny vaše obrázky těšíme!

Jana Krajčířiková

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

KDO ŽÍZNÍ, AŽ PŘIJDE KE MNĚ

Zaslíbení Pána Ježíše (J 7,38) se dozvíme, pokud čísla nahradíme písmeny dle klíče.

10 2 14 20 5 17 8 20 3 12 13 3 15 16 14 19 2 21
23 7 20 4
20 14 2 21 15 14 15 11 21 13 14 19 22 9 3 6 14
13 7 18 16 1

1 = A	7 = I	13 = N	19 = U
2 = D	8 = Í	14 = O	20 = V
3 = E	9 = J	15 = P	21 = Y
4 = Ě	10 = K	16 = R	22 = Z
5 = Ě	11 = L	17 = Ř	23 = Ž
6 = H	12 = M	18 = T	

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L., production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – KVĚTEN

25. 5. 1849 - Narodil se v Praze **František Ženíšek** (+ 15. 11. 1916 v Praze) - malíř, který patřil k největším nadějím pražské malířské akademie. Spolu s M. Alšem zvítězil v soutěži na výzdobu foyer ND, tehdejší porota mu dokonce při konečném ztvárnění cyklu Vlast dala přednost. Jeho obrazy v duchu novorenesance mají vysokou technickou úroveň a dokonale doplňují architekturu.

25. 5. 1864 - Český sněm přijal dva zemské školské zákony: 1. O rovném právu obou zemských jazyků na středních školách, který stanovil zásadu, že na všech středních školách, tj. gymnáziích a reálkách, bude druhý zemský jazyk povinným vyučovacím jazykem; 2. O rozdělení gymnázií na česká, německá a oboujazyčná. Zákon o vyučování obou jazyků schválil císař v lednu 1866.

26. 5. 1879 - Narodil se v Hrubé Vrbce u Hodonína **Matěj Pavlík** (+ 4. 9. 1942 v Praze) - pravoslavný biskup Gorazd. Původně byl římskokatolickým knězem, který se po vzniku Československa účastnil reformního hnutí římskokatolického duchovenstva a byl spoluzakladatelem a biskupem naší církve, v níž vedl boj se směrem dr. Karla Farského. V roce 1924 přijal od srbského pravoslavného patriarchy biskupské svěcení, z naší církve vystoupil a pod přijatým jménem Gorazd organizoval pravoslavnou církev. V kryptě chrámu Cyrila a Metoděje v Praze se skrývali po atentátu na R. Heydricha parašutisté, mezi nimi J. Gabčík a J. Kubiš, kteří atentát uskutečnili. Dne 18. června 1942 byl chrám obklíčen. Všichni parašutisté se odmítli vzdát a nakonec v boji padli. Biskup Gorazd byl ve veřejném přelíčení odsouzen k smrti a popraven.

27. 5. 1884 - Narodil se v Praze **Max Brod** (+ 20. 12. 1968 v Tel Avivu) - pražský německý spisovatel, překladatel, esejista.

27. 5. 1979 - Zemřel v Mnichově **Julius Firt** (* 17. 11. 1897 v Sestrouni) - kulturní pracovník a politik, ředitel koncernu Lidových novin. V roce 1939 emigroval do Velké Británie, kde se podílel na činnosti exilu jako pracovník informační služby ministerstva zahraničních věcí. Po únoru 1948 odešel do exilu. Podílel se na organizování Rady svobodného Československa a byl u počátků československého vysílání Svobodné Evropy. Ve své vzpomínkové knize *Knihy a osudy* (1972) podal zasvěcený obraz o nakladatelské činnosti v první republice a o společenském a literárním životě v tehdejší Praze.

28. 5. 1884 - Narodil se v Kozlanech na Rakovnicku **Edvard Beneš** (+ 3. 9. 1948 v Sezimově Ústí) - politik, diplomat a státník, druhý prezident samostatného státu - viz i str. 3.

28. 5. 1924 - Narodil se ve Smidarech **Jiří Šotola** (+ 8. 8. 1989 v Praze) - básník, prozaik a dramatik, představitel skupiny označované "básníci všedního dne".

30. 5. 1434 - Nedaleko Českého Brodu, u vesnice Lipany, došlo k rozhodující bitvě polních vojsk táborů a sirotků pod vedením Prokopa Holého (zvaného Velikého) s oddíly panské jednoty v čele s Divišem Bořkem z Miletínka. Obě vojska byla vyzbrojena vozovou hradbou i podrobnou znalostí taktiky husitského boje (vojsko táborů čítalo 15-18 tisíc pěšáků, 700 jezdců, 400 vozů, panská jednota nasadila okolo 25 tisíc pěšáků, 1200 jezdců a asi 700 vozů). Početní převahou i lstí bylo radikální křídlo českého husitství poraženo, Prokop Holý i se svými hejtmany zahynul. Rozhodující politická moc v zemi se dostala do rukou panské jednoty. Šlo o vítězství Čechů nad Čechy! Tábořský svaz se však udržel ještě několik let jako nábožensko-politický spolek se svými kněžskými hejtmany (zpočátku s Janem Roháčem z Dubě).

30. 5. 1719 - Narodil se v Praze **Gelasius Dobner** (+ 24. 5. 1790) - kněz a osvícenecký historik německého původu, známý jako "otec kritického dějezpytu českého". V roce 1757 se totiž ujal úkolu napsat kritický komentář k latinskému překladu Kroniky české od Václava Hájka z Libočan a věnoval se mu více než dvacet let. V historické práci kladl důraz na studium pramenů, zejména listin, a probídal proto všechny dostupné archivy a knihovny. V letech 1761-68 pak vydal v šesti dílech část *Hájkovy kroniky* (do roku 1198), provázenou kritickým komentářem, jehož rozsah přesáhl Hájkův text. Odhalil v něm nepodložené a smyšlené údaje a nahradil je historickými fakty. V letech 1764-85 publikoval také šest svazků dosud nevydaných pramenů k českým dějinám, které doplnil odborným komentářem. Oběma díly i řadou samostatných kritických studií položil základy novodobé české historiografie. Vždy ovšem stál na římskokatolickém stanovisku a odmítal uplatňovat kritickou metodu na oblast víry. To se projevilo zejména v jeho obhajobě Jana Nepomuckého, jednoho ze sloupů protireformační ideologie.

30. 5. 1814 - Tzv. prvním pařížským mírem se ukončilo dlouhé období válek protinapoleonské koalice s Francií, která byla vrácena do hranic, jaké měla v r. 1792 (s drobnými územními zisky). Do Francie se vrátili vyhnaní Bourboni.

30. 5. 1934 - Zemřel v Praze **Vojtěch Birnbaum** (* 7. 1. 1877 v Döblingu u Vídně) - historik umění, jehož zájem se soustředil především na nejranější formy evropského stavitelství (*Rozhledy po antické architektuře*, 1911; *O architektuře doby starokřesťanské*, 1912), od kterých přešel k románské (*Románský sloh v Itálii a Německu*, 1913) a gotické architektuře. Později se věnoval metodě dějin umění (*Románská renesance koncem středověku*, 1924; *Barokní princip v dějinách architektury*, 1924). Jako vůbec první se zabýval přehledy vývoje české románské a gotické architektury. Výbor jeho studií, článků a přednášek vyšel posmrtně v roce 1947 pod názvem *Listy z dějin umění*.

31. 5. 1429 - V Praze proběhl svatotrojický sněm, který jednal o poměru husitů ke koncilu a o příměří se Zikmundem. Došlo k drobným neshodám, ke smíru se dospělo až koncem září.

(red)